

Madiba se Gunsteling Volksverhale

Die Bekoorlike
Lied van die
Betowerende
Voël

***Hierdie Oos-Afrika verhaal oor die
onskuld en mag waarom kinders beskik,
is aan die begin van die twintigste eeu in
Benaland, Tangaryika (nou Tanzanië),
opgeteken deur pastoor Julius Oelke van
die Berlynse Sendingkerk.***

Op 'n dag het 'n vreemde
voël in 'n klein dorpie
aangekom wat tussen lae
heuwels geskuil het.

Van daardie oomblik af was niks veilig nie. Elke oggend was daar al hoe minder skape en bokke en hoenders.

Selfs gedurende die dag, terwyl die mense op die lande gewerk het, sou die reusagtige voël kom en hulle stoorkamers en die graanskure oopbreek en hulle kosvoorrade vir die winter van hulle steel.

Die dorpenaars was verpletter. Daar was ellende in die land – oral was die geluid van gehuil en die gekners van tande. Niemand – nie eers die dapperste held van die dorp – kon die voël in die hande kry nie. Dit was net te vinnig vir hulle.

Hulle het dit amper nooit gesien nie: hulle het net die geruis van sy groot vlerke gehoor toe dit in die kroon van die ou geelhoutboom kom sit het, onder sy dik blaredak.

Die hoofman van die dorp het sy hare van frustrasie uit getrek. Eendag, nadat die voël sy eie vee en wintervoorrade geplunder het, het hy die ouer manne beveel om hul byle en kapmesse te slyp en om soos teen die voël aan te beweeg.

“Kap die boom af – dit is die antwoord,” het hy gesê.

Met byle en kapmesse wat tot blink messe geslyp is, het die ouer manne die groot boom genader. Die houe het swaar geland en diep in die vlees van die boomstam geland. Die boom het gebewe, en uit die dik, deurmekaar blare van sy kroon het die vreemde en geheimsinnige voël te voorskyn gekom.

'n Heuningsoet liedjie het uit sy keel gekom.
Dit het tot in die harte van die mans gekom
en gepraat van wonderlike, ver-af dinge wat
nooit sou terugkeer nie. So, betowerend
was die geluid dat die kapmes en die byle
een vir een uit die hande van die mans geval
het.

Hulle het op hul knieë neergesak en in verlange boontoe gestaar na die voël wat in al sy helderkleurige prag vir hulle gesing het.

Die mans se hande het swak geword. Hulle harte het sag geword. Nee, het hulle gedink, so 'n mooi voël kon nooit sulke skade en verwoesting aangerig het nie!

En toe die son rooi in die weste sak, skuifel hulle soos
slaapwandelaars terug na die hoofman ...

... hulle het vir hom gesê daar is niks, maar niks, wat hulle kan doen om die voël skade aan te doen nie.

Die hoofman was baie kwaad. "Dan sal die jong manne van die stam my moet help," het hy gesê. "Laat die jongmense die krag van die voël breek."

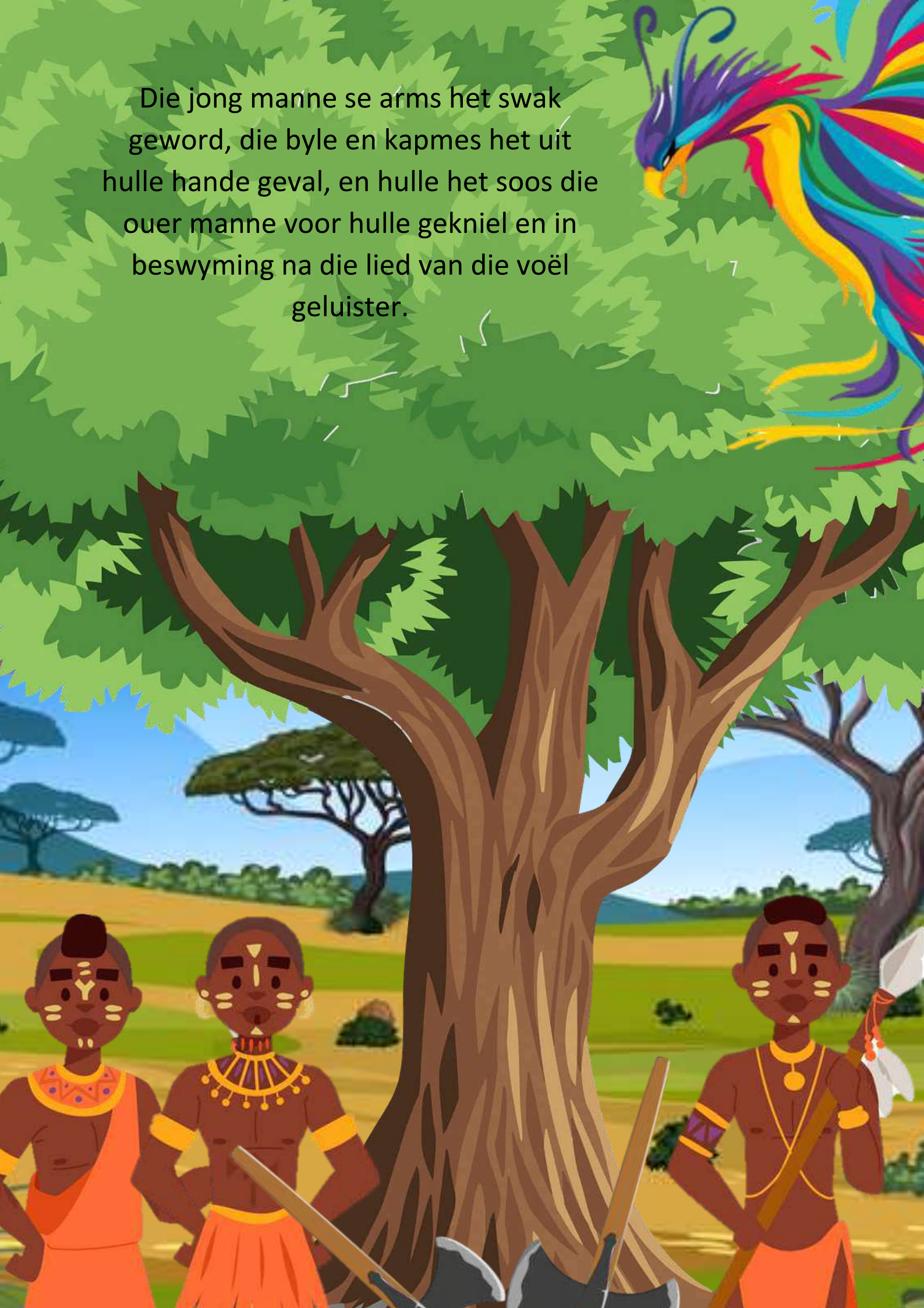
Die volgende oggend het die jong manne hul blink byle en kapmes geneem en na die boom vertrek. Die eerste houe het weer swaar geland en diep in die vleis van die boomstam geland. En, net soos voorheen, het die groen blaredak van die boom oopgegaan en die vreemde voël verskyn in al sy veelkleurige prag.

Weereens het 'n wonderlikste melodie
oor die heuwels weergalm. Die jong
manne het betower geluister na die
lied wat tot hulle gesprek het van
liefde en moed en van die heldedade
wat op hulle gewag het. Hierdie voël
kan nie sleg wees nie, het hulle gedink.
Hierdie voël kon nie goddeloos wees
nie.

Die jong manne se arms het swak
geword, die byle en kapmes het uit
hulle hande geval, en hulle het soos die
ouer manne voor hulle gekniel en in
beswyming na die lied van die voël
geluister.

Toe die nag val, strompel hulle verbysterd terug na die hoofman. In hulle ore het die betowerende lied steeds van die geheimsinnige voël geklink. "Dit is onmoontlik," het die leier van hul groep gesê. "Niemand kan die toorkrag van hierdie voël weerstaan nie."

Die hoofman was woedend. "Net die kinders bly oor," het hy gesê. "Kinders hoor waarlik en hul oë is helder. Ek sal die kinders teen die voël lei."

Die volgende oggend het die hoofman en die kinders van die stam na die boom gegaan waar die vreemde voël gerus het.

Sodra die boom die kap van die byl laat voel het, het die blaredak oopgegaan, en die voël het net soos voorheen verskyn – verblindend mooi. Maar die kinders het nie opgekyk nie. Hulle oë het op die byle en kapmes in hul hande gebly. En hulle het gekap, gekap, gekap op die ritme van hul eie musiek.

Die voël het begin sing. Die hoofman kon hoor dat die liedjie daarvan ongelooflik mooi was, en hy kon die swakheid in sy hande voel. Maar die kinders se ore kon net die dowwe, gereelde geluide van hul byle en kapmes hoor. En maak nie saak hoe betowerend die voël gesing het nie, die kinders het aan gehou kap, kap, kap.

Uiteindelijk het die stam geratel en uitmekaar gekraak. Die boom val op die grond neer en daarmee het die vreemde en geheimsinnige voël ook geval.

Die hoofman het die voël gevind waar dit gelê het,
doodgedruk deur die gewig van die takke.

Van oral het die mense aangestorm gekom. Die geharde ouer manne en die sterk jong manne kon nie glo wat die kinders met hul dun arms vermag het nie!

Daardie aand het die hoofman 'n groot fees aangekondig om die kinders te beloon vir wat hulle gedoen het. "Julle is die enigstes wat werklik hoor en wie se oë helder is," het hy gesê. "Julle is die oë en die ore van ons stam."

THINK

DIGITAL ACADEMY

